

Renholdningsselskabet af 1898 (R98) har ved brev af 30. juni 1998 anmeldt selskabets koncession, som indeholdt i R98's vedtægter, og anmodet om en ikke-indgrebserklæring i medfør af konkurrencelovens § 9, subsidiært en individuel fritagelse i medfør af konkurrencelovens § 8, stk.1. Med anmeldelsen fulgte dog en kopi af skrivelser fra Københavns og Frederiksberg Kommuner, hvori de to kommuner meddelte, at kriterierne for undtagelse fra forbudet mod konkurrencebegrænsende aftaler i konkurrencelovens kapitel 2 og 3 er opfyldt, jf. lovens § 2, stk. 2 og 4.

Konkurrencestyrelsen har taget til efterretning, at aftalen ikke er omfattet af konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler i medfør af konkurrencelovens § 6, stk. 1. Heraf følger, at Konkurrencestyrelsen ikke vil kunne give en ikke-indgrebserklæring i medfør af konkurrencelovens § 9 eller en individuel fritagelse i medfør af konkurrencelovens § 8, stk. 1.

Konkurrencestyrelsen har i forlængelse heraf overvejet i medfør af konkurrencelovens § 2, stk. 5, at rette henvendelse til de to kommuner, der er parter i aftalen med R 98, jf. styrelsens brev af 3. maj 2001, der indeholdt et udkast til en udtalelse om, at efter Konkurrencestyrelsens opfattelse begrænser aftalen konkurrencen.

Københavns og Frederiksberg Kommuner har i skrivelse af 12. juni 2001 tilkendegivet, at en henvendelse i medfør af lovens § 2, stk. 5, måtte befrægtes at kunne øve indflydelse på en sag, der er anlagt ved Østre Landsret ved et søgsmål mod Klagenævnet for Udbud og Farum Industrirenovation, som bl. a. vedrører kommunernes ordninger for indsamling af renovation.

Det bemærkes hertil, at der ikke synes at være en retlig sammenhæng mellem en konkurrenceretlig vurdering af aftalen i medfør af konkurrenceloven og den udbudsretlige vurdering af aftalen, som er genstand for sagen ved Østre Landsret.

Den konkurrenceretlige vurdering vedrører spørgsmålet, om hvorvidt aftalens længde skader konkurrencen. Konkurrencestyrelsen anbefaler generelt, at eksterne kontrakter normalt kun bør have en løbetid på 3-5 år for at sikre konkurrencen. Kontrakter med en væsentligt længere løbetid begrænser normalt konkurrencen i strid med konkurrencelovens § 6, og er i givet fald ugyldige, med mindre der er søgt om fritagelse efter lovens § 8, eller aftalen er omfattet af lovens § 2, stk. 2. I en henvendelse i medfør af lovens § 2, stk. 5, ville der blive gjort rede for denne konkurrencebegrænsning. Konkurrenceloven ses ikke at være genstand for den

kendelse fra Klagenævnet, der er indbragt for landsretten. Fortolkningen af kontraktperiodens virkning på konkurrencen foregriber således ikke en fortolkning af udbudspligten efter udbudsdirektiverne og vise versa.

Styrelsen aftalte i februar 1998 med parterne i aftalen at stille den konkurrenceretlige bedømmelse i bero på klagenævns sagen. Dette skal imidlertid ses i sammenhæng med, at en kendelse om, at opgaven med indsamling af affald i de to kommuner skulle i udbud, ville løse op for konkurrencebegrænsninger knyttet til kontraktperioden. I mellemtiden har parterne anmeldt aftalen, hvilket har nødvendiggjort en sagsbehandling, og det er på det grundlag styrelsens opfattelse, at den konkurrenceretlige og den udbudsretlige vurdering kan foretages uafhængigt af hinanden.

Styrelsen har imidlertid taget kommunens ovennævnte holdning til efterretning, og stiller derfor den fortsatte konkurrenceretlige behandling af sagen i bero på retssagen.